

Beleidsregels terugvordering, verhaal en incasso 2010

Het dagelijks bestuur van de ISD Midden-Langstraat gevestigd te Waalwijk

Gelet op het bepaalde in de artikelen 58 tot en met 62i van de Wet werk en bijstand (WWB), de artikelen 54 tot en met 57 van de Wet investeren in jongeren (WIJ) en de artikelen 25 tot en met 28 en 30 en 31 van de Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) en de Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ)

b e s l u i t :

vast te stellen de 'beleidsregels terugvordering, verhaal en incasso 2010'

Hoofdstuk 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Alle begrippen die in deze verordening gebruikt worden en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet werk en bijstand (WWB), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Hoofdstuk 2 VERHAAL

Artikel 1a

Gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid tot verhaal van de kosten van bijstand overeenkomstig de artikelen 61 t/m 62i van de Wet werk en bijstand en artikel 57 van de Wet investeren in jongeren. Daarbij wordt het volgende in acht genomen:

Bij de beoordeling van het verhaalsrecht en de omvang van het te verhalen bedrag wordt uitgegaan van de maatstaven die gelden en de omstandigheden die van belang zijn in het geval de rechter moet beslissen of en zo ja tot welk bedrag een uitkering tot levensonderhoud of inkomensvoorziening na echtscheiding, scheiding van tafel en bed of ontbinding van het huwelijk na scheiding van tafel en bed zou moeten worden toegekend.

Een besluit tot verhaal wordt door het dagelijks bestuur aan degene op wie verhaal wordt gezocht medegedeeld. Het besluit vermeldt het bedrag of de bedragen waarvan, evenals de termijn of termijnen waarbinnen, betaling wordt verlangd.

Bij verhaal op de nalatenschap kan de mededeling worden gericht tot de langstlevende echtgenoot of een der erfgenamen die geacht kan worden bij de afwikkeling van de nalatenschap te zijn betrokken.

Indien de belanghebbende niet uit eigen beweging bereid is de verlangde gelden aan de gemeente betalen dan wel niet of niet tijdig tot betaling daarvan overgaat, wordt overgegaan tot verhaal in rechte. Hiervan wordt afgezien als het te betalen bedrag minder bedraagt dan € 600.

Indien de belanghebbende een rechterlijke uitspraak betreffende levensonderhoud niet nakomt, wordt verhaald in overeenstemming met deze uitspraak en conform het bepaalde in artikel 62b WWB.

Indien de belanghebbende niet bereid blijkt de door de rechter vastgestelde bijdrage voor levensonderhoud of de op verzoek van de gemeente vastgestelde bijdrage te voldoen, wordt die uitspraak tenuitvoergelegd door middel van executoriaal beslag overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g, behoudens artikel 479e lid 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 2

Afgezien wordt van verhaal als:

- de te verhalen kosten minder dan € 50 per maand of € 600 per jaar bedragen;
- het verhaal een schuldsaneringsregeling in de weg staat;
- het verhaal onredelijk is door het gedrag van de bijstands- of WIJ-gerechtigde jegens de persoon op wie verhaal wordt gezocht;
- op de verhaalschuld al 3 jaar afgelost is en belanghebbende (mede) tengevolge van deze aflossing over een inkomen heeft beschikt dat de beslagvrije voet niet te boven is gegaan;
- het verhaal zou leiden tot onaanvaardbare financiële of sociale gevolgen bij belanghebbende of diens gezin.

Hoofdstuk 3 TERUGVORDERING

Artikel 3

Gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid tot het terugvorderen van ten onrechte verleende bijstand, inkomensvoorziening of uitkering zoals neergelegd in de artikelen 58 tot en met 60 van de WWB en de artikelen 54 tot en met 56 van de Wet investering in jongeren en de artikelen 25 tot en met 28 en 30 en 31 van de IOAW resp. IOAZ.

Artikel 4

1. Gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid tot het herzien of intrekken van het toekenningsbesluit ingevolge artikel 54 lid 3 van de Wet werk en bijstand (WWB) en artikel 40, derde lid van de Wet investeren in jongeren (WIJ) of artikel 17, lid 3 IOAW/IOAZ;
2. Een besluit tot toekenning van bijstand of inkomensvoorziening wordt herzien of ingetrokken indien:
 - a. het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting als bedoeld in artikel 17 lid 1 WWB, artikel 44, lid 1 WIJ, artikel 13, lid 1 IOAW/IOAZ of de artikel 30c, lid 2 en 3 van de Wet Suwi, heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van bijstand, inkomensvoorziening of uitkering;
 - b. anderszins de bijstand of inkomensvoorziening ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.
3. Van het nemen van een herzienings- of intrekingsbesluit kan op grond van dringende redenen worden afgezien.

Artikel 5

1. De bijstand, inkomensvoorziening of uitkering wordt van de belanghebbende teruggevorderd voor zover deze bijstand, inkomensvoorziening of uitkering:
 - a. ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend;
 - b. in de vorm van een geldlening is verleend en de uit de geldlening voortvloeiende verplichtingen niet of niet behoorlijk worden nagekomen;
 - c. voortvloeit uit gestelde borgtocht;
 - d. ingevolge artikel 52 WWB c.q. artikel 37 WIJ bij wijze van voorschot is verleend en nadien is vastgesteld dat geen recht op bijstand of inkomensvoorziening bestaat of de toegekende bijstand of inkomensvoorziening onvoldoende is ter volledige verrekening van het voorschot;
 - e. anderszins onverschuldigd is betaald voor zover de belanghebbende dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen, of
 - f. anderszins onverschuldigd is betaald, waaronder begrepen dat:
 - de belanghebbende met betrekking tot de periode waarover bijstand of inkomensvoorziening is verleend, over in aanmerking te nemen middelen als bedoeld in paragraaf 3.4 WWB c.q. artikel 7 WIJ beschikt of kan beschikken;

- de belanghebbende over dezelfde periode waarover een uitkering op grond van de IOAW resp. IOAZ is verleend, later inkomsten heeft ontvangen waarmee bij de vaststelling van de uitkering rekening zou zijn gehouden.
 - bijstand is verleend met een bepaalde bestemming en naderhand door de belanghebbende vergoedingen of tegemoetkomingen worden ontvangen met het oog op die bestemming.
2. Terugvordering als bedoeld onder e. vindt niet plaats, indien de betreffende kosten zijn gemaakt meer dan twee jaar vóór de datum van verzending van het besluit tot terugvordering.
 3. Onverminderd het bepaalde onder 1 worden kosten van bijstand, inkomensvoorziening of uitkering van alle gezinsleden teruggevorderd, indien de bijstand, inkomensvoorziening of uitkering aan een gezin wordt verleend. Indien bijstand, inkomensvoorziening of uitkering als gezinsbijstand, -inkomensvoorziening of –uitkering aan gehuwden had moeten worden verleend, maar dit achterwege is gebleven omdat belanghebbende de verplichting bedoeld in artikel 17, lid 1 WWB, artikel 44, lid 1 WIJ, artikel 13, lid 1 IOAW/IOAZ of de artikelen 30c, lid 2 en 3 van de Wet Suwi, niet of niet behoorlijk is nagekomen, kunnen de kosten van bijstand, inkomensvoorziening of uitkering mede worden teruggevorderd van de gezinsleden met wiens middelen als bedoeld in artikel 31 WWB c.q. artikel 7 WIJ dan wel met wiens inkomen als bedoeld in artikel 9, lid 1 IOAW/IOAZ bij de verlening van bijstand, inkomensvoorziening of uitkering rekening had moeten worden gehouden. De hiervoor genoemde gezinsleden zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de terugbetaling van de kosten van bijstand, inkomensvoorziening of uitkering die worden teruggevorderd.

Artikel 6

1. Voor zover een vordering niet geheel binnen het kalenderjaar, waarin de vordering is ontstaan, wordt voldaan, wordt het restant van die bijstand of inkomensvoorziening bruto teruggevorderd.
2. Van brutering wordt afgezien indien:
 - a. de ten onrechte betaalde belastingen en premies verrekend kunnen worden, voordat de afdrachten over het loonbelastingjaar definitief zijn;
 - b. de reden van de terugvordering ontstaan is in de loop van het jaar en de ISD heeft nagelaten belanghebbende hiervan tijdig in kennis te stellen, waardoor deze niet meer in staat was de vordering binnen het kalenderjaar terug te betalen.

Artikel 7

1. Het uitgangspunt is dat de vordering wordt geïnd via een minnelijke betalingsregeling. De hoogte van de aflossing wordt bepaald aan de hand van de draagkracht van de debiteur.
2. Indien de debiteur een betalingsregeling voorstelt, waarbij de vordering binnen 36 maanden in zijn geheel kan worden afgelost, wordt er afgezien van een draagkrachtberekening.
3. Indien de debiteur niet meewerkt aan een minnelijke betalingsregeling wordt de vordering geëxecuteerd.

Artikel 8

1. De aflossingscapaciteit in geval van een fraudevordering wordt gesteld op het beslagvatbare deel van de van toepassing zijnde bijstand, inkomensvoorzieningsnorm of uitkeringsgrondslag, te vermeerderen met 50% van de draagkrachtruimte.
2. Indien het gemiddeld inkomen van de belanghebbende gedurende drie jaar de beslagvrije voet bedoeld in de artikelen 475c en 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet te boven is gegaan, wordt het aflossingsbedrag vastgesteld op 6% van de bijstandsnorm of WIJ-norm c.q. netto uitkeringsgrondslag dan wel een lager bedrag indien het beslagvatbare deel van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of WIJ-norm lager is, te vermeerderen met 50% van de draagkrachtruimte.
3. De minimale aflossingscapaciteit bij de overige vorderingen is gelijk aan 6% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of WIJ-norm dan wel een lager bedrag indien het beslagvatbare deel van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of WIJ-norm lager c.q. netto uitkeringsgrondslag is, te vermeerderen met 50% van de draagkrachtruimte.

4. De draagkrachtruimte wordt vastgesteld volgens de systematiek van de Tremanormen.

Artikel 9

Op een schriftelijk en gemotiveerd verzoek van de debiteur kan de aflossing voor een periode van maximaal 3 maanden worden opgeschort. Na afloop van de vastgestelde termijn dient de opgelopen achterstand in één keer te worden voldaan.

Artikel 10

Na een schriftelijk en gemotiveerd verzoek van de debiteur kan onderzocht worden of er aanleiding is de aflossing te matigen. Het verzoek wordt op dezelfde wijze afgehandeld als een debiteurenheronderzoek.

Artikel 11

1. De klant voldoet tijdig aan zijn betalingsverplichting als hij zijn verplichting nakomt binnen 6 weken na ontvangst van de terugvorderingsbeschikking.
2. Als de debiteur niet tijdig aan zijn betalingsverplichting voldoet, wordt een aanmaning verzonden met een betalingstermijn van 14 kalenderdagen.
3. Indien de debiteur na deze aanmaning nog steeds niet aan zijn betalingsverplichting voldoet, wordt een dwangbevel verzonden en wordt het executietraject opgestart.

Artikel 12

Indien de belanghebbende niet bereid is tot het treffen van een minnelijke betalingsregeling, of een eerder opgelegde betalingsverplichting niet meer nakomt wordt het terugvorderingsbesluit tenuitvoergelegd door middel van:

- verrekening met de maandelijks verleende bijstand ingevolge de Wet werk en bijstand of inkomensvoorziening op grond van de Wet investeren in jongeren, de Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) en de Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ), op grond van artikel 6:127 van het Burgerlijk Wetboek, of bij het ontbreken van deze mogelijkheid,
- een executoriaal beslag overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g, behoudens artikel 479e lid 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 13

Als de belanghebbende in gebreke blijft met zijn betaling kan de vordering worden verhoogd met invorderingskosten ter hoogte van 15% van de nog openstaande hoofdsom, vermeerderd met de kosten van betekening en de gerechtelijke tenuitvoerlegging.

De invorderingskosten van 15% van de restant hoofdsom bedragen minimaal € 45,38 en maximaal € 680,67.

Artikel 14

Als verrekening niet mogelijk is wordt afgezien van het nemen van een terugvorderingsbesluit indien:

- bij een fraudevordering het terug te vorderen bedrag lager is dan € 100,00 netto;
- bij overige vorderingen het terug te vorderen bedrag lager is dan € 200,00 netto;
- daarvoor een dringende reden aanwezig is.

Het afzien van terugvordering in het eerstgenoemde geval blijft achterwege in geval van recidive binnen een periode van 2 jaar.

Artikel 15

1. Op verzoek van de belanghebbende kan gedeeltelijk afgezien worden van terugvordering indien:
 - a. redelijkerwijs te voorzien is dat de belanghebbende niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden;

- b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vorderingen, behoudens de in het tweede lid bedoelde, van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen; en
 - c. de vordering van de ISD Midden-Langstraat wegens teruggevorderde bijstand, inkomensvoorziening of uitkering ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.
2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van:
 - a. de terugvordering van bijstand, inkomensvoorziening of uitkering als gevolg van verwijtbaar gedrag van de belanghebbende;
 - b. vorderingen die door pand of hypotheek op een goed of goederen zijn gedekt, behoudens voor zover zij niet op die goederen verhaald kunnen worden.
 3. Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering treedt niet in werking voordat een schuldregeling overeenkomstig het eerste lid tot stand is gekomen.
 4. Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering wordt ingetrokken of ten nadele van de belanghebbende gewijzigd, indien:
 - a. niet binnen twaalf maanden nadat dat besluit is bekendgemaakt een schuldregeling tot stand is gekomen die voldoet aan de eisen, bedoeld in het eerste lid;
 - b. de belanghebbende zijn schuld aan de ISD niet overeenkomstig de schuldregeling voldoet; of
 - c. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

Artikel 16

1. Besloten kan worden van terugvordering of van verdere terugvordering af te zien, indien de belanghebbende:
 - a. gedurende vijf jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan;
 - b. gedurende vijf jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de verschuldigde invorderingskosten en de kosten van betekening en de gerechtelijke tenuitvoerlegging alsnog heeft betaald;
 - c. gedurende vijf jaar geen betalingen heeft verricht en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten; of
 - d. een bedrag overeenkomend met ten minste 50% van de restsom in één keer aflost, voor zover daarmee de totale betalingsverplichting over 5 jaar wordt gehaald.
2. De in het eerste lid, onderdeel a en b, genoemde termijn is drie jaar, indien:
 - a. het gemiddeld inkomen van de belanghebbende in die periode de beslagvrije voet, bedoeld in de artikelen 475c en 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, niet te boven is gegaan; en
 - b. de terugvordering niet het gevolg is van het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenverplichting zoals bedoeld in artikel 17 lid 1 WWB, artikel 44, lid 1 WIJ, artikel 13, lid 1 IOAW/IOAZ of de artikel 30c, lid 2 en 3 van de Wet Suwi.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op vorderingen die door pand of hypotheek op een goed of goederen zijn gedekt, behoudens voor zover zij niet op die goederen verhaald kunnen worden.

Artikel 17

De betalingsverplichting van de debiteur wordt herzien bij een wijziging van de draagkracht met 15% of meer met een minimumbedrag van € 40,- per maand.

Hoofdstuk 4 SLOTBEPALINGEN

Artikel 18

1. Deze beleidsregels worden aangehaald als de 'Beleidsregels terugvordering, verhaal en incasso 2010' en treden in werking met ingang van de eerste dag na publicatie in de daarvoor bestemde periodieken.
2. De 'Beleidsregels terugvorderering, verhaal en incasso 2009' worden op dat moment ingetrokken.

Aldus vastgesteld in zijn vergadering van 13 september 2010,

Het dagelijks bestuur voornoemd,

de secretaris,

de voorzitter,

A.E.W. van Limpt

W.J.J. Ligtenberg